

S. 99. Z. 5.) und नवीयंस् (XII. 11.). अनु «später, nach» scheint das अ privativum zu enthalten. — Ueber दधिष (= चित्ते धारय) s. zu III. 2. 3. c.

c. d. Rosen: «Indra! laudem hanc mei sociique fac tibi propinquam.» — Ueber कृष s. zu IX. 1. a.

Str. 10. a. b. विद्म = विद्मस्, Bopp, kl. Gr. §. 323. — वृषत्तम «liberalissimus», Rosen. Die Themata auf अन् und इन् behalten in den *Veden* vor तम sehr häufig ihr न; vgl. C. 2., मदित्तम XCI. 17., मत्सरित्तम zu XIV. 4. c. — क्वनश्रुतम्, Acc. von क्वनश्रुत्.

c. d. डूमहे, s. Westergaard u. हे. — ऊतिं सख्यसातमा «auxilium mille dona conferens», Rosen. Vgl. zu IX. 8. b.

Str. 11. a. b. आ नस् (Accus.) «zu uns», d. i. «komme zu uns»; vgl. IX. 3. und XIV. 6. — तु «schnell, eiligst»; vgl. V. 1. — Die Scholien: यद्यपि विश्वामित्रः कुशिकस्य पुत्रः। तथापि तद्रूपेण इन्द्रस्यैवोत्पन्नत्वात्कुशिकपुत्रत्वमविरुद्धं। अयं वृत्तात्तो ऽनुक्रमणिकायामुक्तः। कुशिकस्त्वैषीरथिरिन्द्रतुल्यं पुत्रमिच्छन्ब्रह्मवर्षं चचार। तस्य इन्द्र एव गाथीपुत्रो जज्ञे इति। — मन्दसान = कृष्यन्, die Scholien; vgl. सञ्जसान «celebratus» LVIII. 3. XCVI. 3., शक्सान «incedens» LXII. 1. und त्रसान (मेघ), वृधसान (फुरुष), सखसान (अग्नि, मयूर), अर्शसान (अग्नि) Unādi-Affixe II. 83—85. मन्दसान wird ebendasselbst durch अग्नि und तीव, शक्सान durch पथिन् erklärt.

c. d. Rosen: «receptem aetatem bene amplifica (i. e. fac ut juvenili aetate bene fruamur): redde vatem mille donis praeditum.» Ueber नव्य s. zu 9. a. b., über तिर Westergaard u. तृ.

Str. 12. c. d. Rosen: «cum te longaevo una accrescentes, grati habentor gratificantes.» Das Nomen actionis hat hier die Bedeutung eines Nomen agentis. Vgl. मति VI. 6. und S. 400. Note 1.